

νὰ ταχύνωμεν δι' αὐτῶν καὶ τὴν ἰδικήν μας μερικὴν καὶ τὴν τοῦ ἔθνους γενικὴν εὐδαιμονίαν.

ΚΟΛΟΣΣΑΙΚΟΥ ΑΝΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΔΕΝΔΡΑ.

Εἰς πολλὰ τῶν προϊόντων τῆς εὐχαριστεῖται ἐνίοτε ἡ Φύσις ν' ἀναπτύσῃ ὑπερεξαίσιον μεγαλοπρέπειαν καὶ ἰσχὺν, ὥστε νὰ ἐκπλήσῃ τῶντι τὸ ὄμμα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ νὰ διεγείρῃ δικαίως εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ πρὸς τὸν Ὑψίστον Δημιουργὸν τῶν Ἀπάντων.

Ἐντὸς τοῦ φυτικοῦ βασιλείου ἔστωσαν παραδείγματα τὰ ἐφεξῆς. — Εἰς Κογγῶ (Ἀφρικ.) εὐρίσκεται τοσοῦτον ἐξαισίου μεγέθους δένδρον, Βαοβὰβ καλούμενον, ὥστε μόλις εἴκοσι μαῦροι ὁμοῦ δύνανται νὰ τὸ ἀγκαλισθῶσι. Παρεκτὸς δὲ τούτου ἔχει καὶ ἄλλας πολλὰς ἀξιολόγους ιδιότητας, διὸ καὶ τιμᾶται τὰ μέγιστα παρὰ τῶν κατοίκων τοῦ τόπου, καὶ θεωρεῖται ὡς οὐράνιον ὄν. Ὁ καρπὸς του (ὅστις τοσοῦτον ὀγκώδης εἶναι ὥστε, διὰ τῆς πτώσεώς του, δύναται νὰ ἐπιφέρῃ κίνδυνον) παρέχει ἀγρίαν μὲν, ἀλλὰ καὶ οὐσιώδη τροφήν, εἰς καιρὸν πείνης μάλιστα. Ἐκ δὲ τοῦ κελύφου αὐτοῦ κατασκευάζουσι στερεὰ ἀγγεῖα, διὰ τῆς στάκτης τῶν ξύλων τοῦ δένδρου κάμνουσι σαπώνιον, καὶ ἐκ τῆς φλοιᾶς αὐτοῦ, τέλος, σχοινία, χανδρά πανία καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς χρῆσιν τῶν πενήτων, καὶ στυππεῖα διὰ τὰ πυροβόλα. Αἱ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δὲ τοῦ δένδρου γιγνόμεναι κοιλότητες ἔχουσιν ὕδωρ ἐξαρκοῦν νὰ καταπαύσῃ τὴν δίψαν διὰ μίαν ἡμέραν ἀρκετῶν χιλιάδων ἀνθρώπων. Ὑπόκειται ὁμῶς τὸ δένδρον τοῦτο εὐκόλως εἰς σῆψιν, διὸ καὶ οἱ Μαῦροι δὲν κατασκευάζουσι διόλου τὰς καλύβας τὸν ὑπ' αὐτό.

— Εἰς τὴν Καρολίαν (Ἀμερικ.) εὐρίσκονται κυπάρισσοι ἰσομεγέθεις σχεδὸν τοῦ Βαοβάβ. Ἡ ἀρχαιότης αὐτῶν συμπεραίνεται ὑπὲρ τὰς 6,000 ἔτη.—Εἰς τὸ Ὄρος τῆς Αἴτνης (Σικελ.) πολλάι καστανίαι ἀντιπαραβάλλονται μὲ τὰ ἐξαίσια ταῦτα τῆς Ἀφρικῆς καὶ τοῦ Νέου Κόσμου δένδρα. Μία ἐξ αὐτῶν ἔχει 15 ποδ. διάμετρον (ἥτοι 46 ποδ. περιφέρειαν), ἑτέρα δὲ, σχήματος ὠοειδοῦς οὔσα, ἔχει 24 ποδ. ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους καὶ 12 ἐκ τοῦ ἄλλου, ἥτοι κατὰ μέσον ὄρον 18, καὶ ἐπομένως 50 τοῦλάχιστον ποδ. περιφέρειαν. Ἡ περίφημος καστανία τῶν ἑκατὸν ἱππῶν, οὕτω κληθεῖσα διότι ἑκατὸν ἔφιπποι ἄνδρες δύνανται νὰ σταθῶσιν εὐκόλως ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτῆς, ἔχει 112 ποδ. περιφέρειαν.

— Εἰς μικράν τινα πόλιν, Ὀροτάβαν καλουμένην, εὐρίσκεται ἐξαίσιόν τι δένδρον, παρὰ τῶν Ἰνδῶν καλούμενον Δρακόνιον (dragonier). Ὁ Χουμβῶλτος λέγει (Πίνακ. φύσεως) ὅτι διὰ καταμετρήσεως τὸ 1799, εὐρέθη ὅτι τὸ δένδρον τοῦτο εἶχε 45 πόδ. περιφέρειαν μικρόν τι ὑπὲρ τὴν ῥίζαν. Ὁ δὲ Σταυτώνιος λέγει ὅτι τὸ δένδρον τοῦτο ἔχει 10 ποδ. ὕψος καὶ 12 ποδ. διάμετρον. Ἡ παράδοσις (προσθέτει ὁ Χουμβῶλτος) ἀναφέρει ὅτι τὸ δένδρον τοῦτο ἐλατρεύετο παρὰ τῶν αὐτοχθόνων (τῶν Γουάγκων) καὶ ὅτι τὰ 1402, ἥτοι τὴν ἐποχὴν τῆς πρώτης ἐκστρατείας τοῦ Βεθεγκούρτ, εἶχε τὸ αὐτὸ μέγεθος ὡς καὶ σήμερον. Ἐπειδὴ δὲ τὸ δένδρον τοῦτο αὐξάνει ἀργότατα, συμπεραίνεται ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος εἶναι ἀρχαιότατον. Τοῦ αὐτοῦ δὲ εἶδους δένδρα ὑπάρχουσιν ἐκπαλαὶ καὶ εἰς τὰς Καναρίους νήσους, εἰς τὴν Μαδεΐραν καὶ τὸ Πορτοσάντον, μὲν ὅλον ὅτι πατρίς αὐτῶν εἶναι αἱ Ἰνδίαί. Τοῦτο δὲ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μία τῶν ἀποδείξεων τοῦ ὅτι οἱ Γουάγκοι δὲν πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀπομονωμένη φυλὴ ἀνθρώπων, καὶ ὡς μὴ ἔχοντες πρὶν οὐδεμίαν σχέσιν μετὰ τῶν κατοίκων τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς.—Ὁ Δουρβίλος ἀναφέρειν περὶ τοῦ Δρακονίου τῆς Ὀροτάβας λέγει ὅτι τὸ 1819 σφοδρὸς τις

ἄνεμος εἶχε συντρίψει τὸ ἥμισυ τοῦ τερατώδους τούτου δένδρου.

— Τὸ 1826 ἔφερον ἐκ τῆς Κεϋλάνης εἰς Ἀγγλίαν φύλλον τι φοίνικος, τὸ μέγεθος τοῦ ὁποίου ἦτον ἄρκετὰ παράδο-
ξον. Καθότι τὸ μὲν μῆκος αὐτοῦ εἶναι ἑνδεκά ποδ. ἐκ
τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου μέρους, τὸ δὲ μεγαλήτερον πλάτος
αὐτοῦ δέκα ἕξ ποδ. καὶ ἡ περιφέρεια τριάκοντα ὀκτὼ ἕως
τεσσαράκοντα. Δύναται δὲ νὰ ἐπισκιάσῃ τὸ φύλλον
τοῦτο ἕως ἕξ ἀνθρώπους καθημένους περὶ τινὰ τράπεζαν.

— Ἡ λεγομένη Ῥαφφλεσία αὐξάνει εἰς τὰ δάση τῆς
Σουμάτρας, ὅπου καὶ ἀνεκαλύφθη παρὰ τοῦ Θ. Ῥάφφλες.
τὸ 1818, ἕξ οὗ τὸ ὄνομα ἔλαβεν. Εἶναι δὲ ἐκ τῶν
καλουμένων παρὰ σίτων φυτῶν. Τὸ ἄνθος πρὶν ἀνοίξῃ
ἔχει σχεδὸν ἐνὸς ποδ. διάμετρον, τὸ δὲ χρῶμα αὐτοῦ
εἶναι βαθὺ ἐρυθροῦν. Ὅταν δὲ ἀνοίξῃ, εἶναι τῶνόντι
κατὰ τὸ μέγεθος, τὸ θαῦμα τοῦ φυτικοῦ βασιλείου,
καθότι τὸ πλάτος αὐτοῦ εἶναι ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄκρου εἰς τὸ
ἄλλο ἕως τριῶν ποδ. Ἐχει δὲ καὶ βάρος ἕως δώδεκα ἢ δέ-
κα πέντε λιτρῶν. Τὸ ἐσώτερον τοῦ κάλυκος εἶναι βαθίος
ἰσοιδοῦς χρώματος, ἀλλ' εἰς τὸ ἀνοιγμα ἔχει πολλὰς
κηλίδας λευκάς· τὰ δὲ πέταλα ἔχουσι τὸ χρῶμα τοῦ ἐρυθροῦ
πλίνθου. Ὀλίγον τι μετὰ τὴν ἀνοιξίν του, διαχέει ὀσμὴν
ὁμοίαν ζωϊκῆς ὕλης.

Αἱ ΠΛΕΟΥΣΑΙ ΝΗΣΟΙ.

Τὸ ὄνομα τοῦτο δίδεται εἰς ἀληθεῖς νήσους αἵτινες
διὰ τὴν μικρὰν εἰδικήν των βαρύτητα πλέουσιν ἐπὶ τῶν
ὕδατων. Αἱ νῆσοι δ' αὗται ἄλλοτε μὲν ἐθεωροῦντο ὡς
θαυμάσια τῆς φύσεως, τὴν σήμερον ὅμως τὸ φαινόμενον
τοῦτο δὲν εἶναι διόλου παράδοξον, ὅταν παρατηρή-
σωμεν ὅτι κυρίως σύγκεινται ἀπὸ βάλους γῆς συνηγμένους
πολλάκις μόνον διὰ καλαμίων καὶ ῥιζῶν κατὰ μεγάλην
ἐκτασιν. Λίμνη τις πλησίον τοῦ Σαιντομέρου ἔχει πολ.